“రాజ్యాంగానికి ద్రోహం చేయవద్దు. పౌరసత్వ సవరణ బిల్లును ఉపసంహరించుకోండి. ”

స్వాతంత్ర్యం వచ్చినప్పటి నుండి, భారత పౌరసత్వం రాజ్యాంగంలో దృడంగా పాతుకుపోయింది. దాని పౌరసత్వ నిబంధనలలో, రాజ్యాంగం లింగం, కులం, మతం, తరగతి, సంఘం లేదా భాషతో సంబంధం లేకుండా సమానత్వం యొక్క ప్రాథమికాలను నొక్కి చెబుతుంది.పౌరసత్వం (సవరణ) బిల్లు, 2019 మన స్వాతంత్ర్య సంగ్రామానికి మార్గనిర్దేశం చేసిన భారతదేశం యొక్క సమగ్ర, మిశ్రమ దృష్టిని ముక్కలు చేస్తుంది. ఇది 1955 పౌరసత్వ చట్టానికి ప్రవేశపెట్టిన సవరణలలో, కొత్త బిల్లు రాజ్యాంగంలోని ఈ ప్రాథమిక సూత్రాలలో ప్రతి ఒక్కటి ఉల్లంఘిస్తుంది. నిజానికి, ఇది కేవలం చట్టంలో మార్పు కాదు. ఇది భారత రిపబ్లిక్ యొక్క స్వరూపాన్ని ప్రాథమికంగా మార్చే బిల్లు. మన స్వేచ్ఛాయుత మరియు లౌకిక గణతంత్ర దేశ స్థాపన తరువాత మొదటిసారిగా, బిల్లు మతాన్ని పౌరసత్వానికి కీలకం చేస్తుంది. 1955 పౌరసత్వ చట్టాన్ని సవరించడానికి ఈ బిల్లు ప్రయత్నిస్తుంది. తద్వారా బంగ్లాదేశ్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్ మరియు పాకిస్తాన్ నుండి ముస్లిమేతరులు పౌరసత్వానికి వేగవంతమైన మార్గాన్ని అందించవచ్చు. మొదటిసారిగా కొన్ని మతాలను ప్రత్యేక హోదా అందించే చట్టబద్ధమైన ప్రయత్నం ఇది. మొట్టమొదటిసారిగా, చట్టం ద్వారా, ముస్లింలను - వారి మతం తప్ప వేరే కారణం లేకుండా - రుణమాఫీ మరియు పౌరసత్వం నుండి మినహాయించే ప్రయత్నం ఇది. వాస్తవానికి, ఎక్కడా, ఈ దేశానికి వేల సంవత్సరాల్లో వివిధ పాలనలలో, వలసదారులు లేదా శరణార్థులకు మతం ఆధారంగా ఒక స్థలాన్ని నిరాకరించిన అధికారిక స్థానం యొక్క ఉచ్చారణను కనుగొనడం అసాధ్యమే.

నేషనల్ రిజిస్టర్ ఆఫ్ సిటిజన్స్ (NRC) యొక్క దేశవ్యాప్త అమలుతో పాటుగా CAB ని చూడాలి. ఇప్పటికే అస్సాంలో ఎన్ఆర్సి అమలుపర్చినప్పుడు ప్రజలను విభజించడం మరియు పౌరసత్వాన్ని పేపర్లు, నిర్బంధ కేంద్రాలు మరియు ట్రిబ్యునల్‌లకు అనుసంధానించే ఘోరమైన మానవ పరిణామాలను మనకు చూపించింది. మరణాలు, నలిగిపోతున్న కుటుంబాలు; నిర్బంధ శిబిరాలు మరియు విదేశీయుల ట్రిబ్యునల్స్; భయం, గందరగోళం - సామాన్య ప్రజలు, ముఖ్యంగా మైనారిటీలు, మహిళలు, పిల్లలు మరియు పేదలు బాధపడటం మరియు బాధలు కొనసాగించడం ఇదే. ప్రజలలో క్లిష్టమైన అవసరాలను తీర్చడం కంటే, ఆహార భద్రత మరియు ఉపాధి కల్పించటం కంటే, కులం, సమాజం ఆధారంగా వివక్షను నిర్మూలించడం కంటే, ఆరాధించడానికి మరియు జీవించే స్వేచ్ఛను కల్పించటం కంటే, పౌరసత్వ బిల్లు, అలాగే దేశవ్యాప్తంగా ఎన్ఆర్సి, దేశవ్యాప్తంగా విస్తృతమైన విభజన మరియు బాధలను కలిగిస్తుంది.

మూడు ముస్లిం-మెజారిటీ దేశాల నుండి ముస్లిమేతరులు తమ దేశాలలో మతపరమైన హింసను ఎదుర్కొంటే, లేదా అలాంటి హింస ఎదుర్కొంటారు అని భావించి వలసి వచ్చిన వారికి పౌరసత్వం లభిస్తుందని బిల్లు పేర్కొంది. మయన్మార్ నుండి రోహింగ్యాలు లేదా శ్రీలంక నుండి తమిళులు లేదా పాకిస్తాన్ నుండి అహ్మదీయులు వంటి శరణార్థులను ఎందుకు వదిలివేయాలి? శరణార్థుల యొక్క ఏకైక ఆధారం అయినట్లుగా మూడు దేశాలపై మాత్రమే ఎందుకు దృష్టి పెట్టాలి? రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం మతాన్ని ఉపయోగించుకునే భావజాలం నిర్దేశించిన చట్టం కాకుండా, అంతర్జాతీయ చట్టానికి అనుగుణంగా భారతదేశానికి కూడా శరణార్థి విధానం అవసరమని ఈ బిల్లు మనకు చూపిస్తుంది.

భారత పౌరసత్వం రాజ్యాంగం నుండి ప్రవహిస్తుంది. పౌరసత్వ సవరణ బిల్లు ఒక సంఘాన్ని నిర్లక్ష్యంగా మినహాయించడం వివక్షత మరియు విభజన. ఇది రాజ్యాంగంలో పొందుపరచబడిన లౌకిక సూత్రాలను - సమానత్వ హక్కుకు హామీ ఇచ్చే ఆర్టికల్స్ 14,15, 16 మరియు 21 తో సహా - ఉల్లంఘిస్తుంది. ఈ బిల్లు రాజ్యాంగం అందించిన సమాఖ్య చట్రాన్ని కూడా ప్రమాదం లోకి నెడుతోంది. ఇది ప్రజాస్వామ్యంలో పార్లమెంటులో చర్చ చేయవలసిన అవసరాన్ని, అలాగే విస్తృతమైన బహిరంగ చర్చను విస్మరించింది. సాంస్కృతిక మరియు విద్యా వర్గాల నుండి మనమందరం ఈ బిల్లును విభజన, వివక్షత మరియు రాజ్యాంగ విరుద్ధమని ఖండిస్తున్నాము. ఇది ఎన్ఆర్సితో పాటు దేశవ్యాప్తంగా ప్రజలకు చెప్పలేని బాధలను తెస్తుంది. ఇది భారత రిపబ్లిక్ యొక్క స్వభావాన్ని ప్రాథమికంగా మరియు కోలుకోలేని విధంగా దెబ్బతీస్తుంది. అందువల్ల ప్రభుత్వం బిల్లును ఉపసంహరించుకోవాలని మేము కోరుతున్నాము. ప్రభుత్వం రాజ్యాంగానికి ద్రోహం చేయవద్దని మేము కోరుతున్నాము. సమాన మరియు లౌకిక రాజ్యాంగబద్ధమైన నిబద్ధతను గౌరవించాలని మనస్సాక్షి కలిగిన ప్రజలందరికీ మేము పిలుపునిస్తున్నాము.